

– Ha-ha-ha! Ha-ha-ha! – majd megpukkadtam a nevetéstől. – Ha-ha-ha!

A kezünkől kiesett a boróka, lehuppantunk a hóba, ott hahotáztunk.

– Sarik még kicsi, de a hangja már erős: vau-vau-vau! Vau-vau-vau! – Kolja csengő hangja visszhangzott az erdőn át, és valahonnan visszatért hozzánk: vau-vau-vau! Vau-vau-vau!

Hirtelen félve néztem körül: mintha ugatni kezdtek volna a magas fenyők. Felálltam, megráztam magam.

– Kolja, nézd, koromsötét lett. Gyerünk haza!

Fogtuk a borókáinkat, és sietve elindultunk.

– Galja, elmegyek hozzád a kiskutyámmal, el bizony – mondta Kolja. – Sarik sehová sem szokott eljágni.

– Gyertek csak, gyertek! Majd megkínálom kenyérral.

– Nagyon szereti a kenyeret és a tejet.

Addig fecsegtünk, míg ki nem találtunk a sötét erdőből.

Miután megláttuk a gyarak fényeit, egykettőre elfelejtettük minden fáradtságunkat, és megszaportuk lépteinket.

– Kolja, amikor megmozdult a bokor, te tényleg látál egy nyulat? – bukott ki belőlem a kérdés.

– Nem, semmit sem láttam. Csak amikor megmozdult, azt gondoltam, hogy talán elriaszítottunk onnan valakit.

Elszégyelltem magam Kolja előtt: ő kisebb nálam, mégsem félt.

– Jaj, meg kell kérdeznem valamit! Gyere, menjünk a tehénistállóba! – hívtam Kolját...

A borókánkat ott hagytuk az istálló falánál, és bementünk. Ott talált ránk Katyak néne, és elkezdett szidni bennünket:

– Azt a rézfánfüttyölőjét, hát hol jártatok?! Ti csirkefogók...

– Inni szeretnénk, Katyak néne! – mondtam erős hangon.

Katyok néne meleg tejjel kínált minket. Elvigyogrodunk, aztán futottunk is a falu felé.

Kis idő múlva Kolja hirtelen megállt:

– Galja, a borókát az istállónál hagytuk!

– Majd holnap eljövünk érte. Öreganyámnak pedig megmondom, hogy nem léteznek semmiféle boszorkányok és ördögök. Hiszen még mi sem találtuk meg őket.

Gulyás Nikolett fordítása

MIHAIL FEDOTOV

*Kinek kell egy olyan ember, mint én,
hisz lelkem mélyén ott lapul a sátán,
mint egy kutyát vertem láncra magam...*

*Lángos csalán módra forró,
Setét kullancs, belém maró,
Vétekekkel is elöl járó,
Folyton folyvást velem játszó.
Ez mind te vagy.
Ez mind te vagy.
De ki vagyok... én.*

Kozmács István fordításai

SZVETLANA ARHIPOVA

Távol

*Távol hajnal hasad,
Közel nincs virradat.
Élni hogyan tudjak,
Ha nem hevít a nap?*

*Vakon szemet hunyjak,
Hazudjak magamnak?
Félúton megálljak,
Mindent feledjek?
Hogyan?*

Nagy Katalin fordítása

Romanova, Galina (1950, Szuhaia Vidza) udmurt költő, prózáíró, újságíró, az Udmurt Írószövetség tagja. 1980-ban végzett az Udmurt Állami Egyetem bölcsészkarán. Különböző udmurt újságok szerkesztőségében dolgozott korrektorként, irodalmi szerkesztőként, szerkesztőhelyettesként. Jelenleg a Kenyes című folyóirat munkatársa, udmurt nyelven publikál. Műveit oroszra fordították. Verseskötetei, elbeszéléskötetei jelentek meg. Mintegy hatvan versét megzenésítették, népszerűek Udmurtia-szerte.

Fedotov, Mihail (1958–1995) beszermán–udmurt költő. Izsevszkben végzett egyetemet (1981), majd az Udmurtia Könyvkiadó munkatársa és a Kenyes című irodalmi lap szerkesztője volt. Költészete a hagyományos udmurt lírából és népköltészetből táplálkozott. Korai tragikus halála után kiadott *Virszer – Vëna* című kötetéből egy önmagát kereső, korával elégedetlen ember néz – kissé vádlóan – ránk.

Grigorjeva, Svetlana (1967, Joskar-Pamas) mari költő, író, szerkesztő, műfordító, mezei-mari nyelven ír. A Mari Állami Egyetemen végzett (1990). Több újságnál dolgozott szerkesztőként, főszerkesztőként. Legutóbbi kötetei: *Joltasetim akle (Becsüld meg a barátot, szcenárió, 2004)*, *Juzo otro (Varázssziget, gyermekversek, 2007)*, *Jomso csivige (Az eltévedt kiscsibe, mesék gyermekeknek, 2007)*, *Pakcsaste Ah! da Oh! (Ah! és Oh! kertjében, poéma, 2007)*, *Lajel, kusto Targiltis-vlak ogit male (Lajel-országban, ahol a Targiltisek nem alszanak, 2008)*. Műveit lefordították hegyi-marira, oroszra, észtre, magyarra. Grigorjeva fordította le (Nagy Katalin és Vándor Anna nyersfordításai alapján) Ágh István, Bella István, Buda Ferenc, Csoóri Sándor, Nagy Gáspár, Szentmártoni János és Turczi István verseit, melyek megjelentek a *Kugeze tumo (Ősök tölgye)* című mari nyelvű antológiában (Joskar-Ola, 2008). 2005 óta tagja az Orosz Írószövetségnek.